

ἀκροατὰς αὐτοῦ διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὡραιότερων ἔργων τῶν μᾶλλον διασῆμων μουσουργῶν, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ τῶν ἰδίων, διακρινομένων κυρίως διὰ τὴν χάριν τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τὴν ἄρρητον μελωδίαν. Ἐνίοτε, ἐνῶ ἐπέκρουεν ἐπὶ τοῦ κυμβάλου ξέναις συθέσεις, αἰφνης ἐνεπνέετο καὶ ὑποκαθιστῶν ἐαυτὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ μελοποιοῦ, ἐπεξετέλειεν ἢ συναπλήρου τὴν γνωστὴν σύνθεσιν, διὰ θεσπέσιων ποικιλιμάτων. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐπωνομάσθη ὁ Παγανίνης τοῦ κλειδοκυμβάλου.

Ἡ φυσικὴ τοῦ Λίτζ κλίσις πρὸς πᾶν ὃ τι μυστηριώδες, προϊόντος τοῦ χρόνου, προσέλαβε χαρακτῆρα θρησκευτικῆς. Κατὰ τὸ 1865 δ' ὁ κλεινὸς καλλιτέχνης ἐδέχετο ἐν Ῥώμῃ τὸ μοναχικὸν σχῆμα, εὐλογοῦντος αὐτοπροσώπως τοῦ Πάπα. Ἐκτοτε ὁ Λίτζ ἐπαδόθη ἰδίᾳ εἰς τὴν συγγραφὴν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, προκίεσε τὴν μουσικὴν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δι' ἔργων λαμπρῶν.

Πρὸ τινῶν μηνῶν ὁ Λίτζ διήλθε διὰ Παρισίων. ὅπου ἐγένετο δεκτὸς μεθ' οἴου ἐνθουσιασμοῦ καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ σταδίου αὐτοῦ. Ἐκεῖθεν μετεκάλεσεν αὐτὸν εἰς Ἀγγλίαν ἢ βασιλίσσα Βικτωρίαν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας καὶ ἔδωκε συναυλίας τινὰς ἐξαιρετικῶς, διότι ὁ Λίτζ ἀφ' ἧς ἔλαβε τὸ μοναχικὸν σχῆμα οὐδέποτε ἔπαιξε δημοσίᾳ.

Ὁ Λίτζ ἡσθένησε πρὸ τινος καιροῦ ἐπανελθὼν εἰς Γερμανίαν· οὐχ ἦττον μέχρι τῶν τελευταίων αὐτοῦ στιγμῶν κατεγίνετο εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς ἀπὸ σκηνῆς ἀναβίβασεως τῶν μελοδραμάτων τοῦ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροῦ αὐτοῦ Βάγνερ, μεταβαίνων ἐπὶ πορείᾳ εἰς τὸ θέατρον ἐν ᾧ ἐτελοῦντο αἱ δοκιμαί.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἡμέτεροι συνδρομηταὶ νὰ εὐαρεστηθῶσι ν' ἀποστείλωσιν ὅσον τάχιστα τὴν συνδρομὴν των πρὸς τὸν κ. Δημήτριον Δραγούμην (Hellas House Princes Park) εἰς Λίβερπουλ.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ σταθὶς καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν Ἀγγλων. — Ἐπιδρομὴ πυρετῶν καὶ δημοσιογράφων. — Λακεδαιμόνιοι Κολόμβοι. — Ἐφημερίδες τῶν ἐφημερίδων. Περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς βασιλικῆς θαλαμηγού.

Χαῖρε, μελάνγχρους κόρη τῶν εὐφρόνων πεδιδάδων μας, χαῖρε, γλυκεῖα σταθίς! αἱ πλήρεις ἡδέος χυμοῦ ραγῆς σου μαυρίζουν ἐλκυστικῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συνηρεφοῦς φυλλώματος τῶν ἀμπελώνων, ὅσαι δὲ ἀκόμη ἀπομένουσιν ὑπὲρ-ρυθροὶ ἢ ἐντελῶς πράσιναι, θὰ ὠριμάσῃσι μετ' ὀλίγον καθιστάμεναι μελάνταται ὡς αἱ κόραι τῶν ὀρθαλμῶν τῶν θελκτικῶν χωρικῶν νεανίδων, αἵτινες τὴν ἡμέραν τοῦ τρυγητοῦ θ' ἀποκόψῃσι τοὺς βότρους ἀπὸ τοῦ κλήματος καὶ θὰ πληρώσῃσι δι' αὐτῶν τοὺς καλᾶρους τῶν, εὐθύμως ᾄδουσαι.

Χαῖρε τροφιδότις τοῦ πληθυσμοῦ μας, μόνον ἄσπιλον προϊόν τοῦ βλασίου μας μὴ διαφθαρὲν ὑπὸ τῆς πολιτικῆς. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ πέρυσιν ἐξηγέρθη ἀγρία στρατιὰ ἐχθρῶν ἐναντίον σου· μυρίοι ἐφευρέται ἐπιβουλεύοντα τὴν ὑπαρξίν σου· πικροὶ μαχνημένα στρεβλώσεως ἐπενόηθησαν διὰ τὴν καταστροφὴν σου καὶ ἤδη, προτοῦ ἀκόμη ὠριμάσῃς, διασχιπίζουσιν ἀναιδῶς διὰ τοῦ τηλεγράφου

τὰ νικητήρια οἱ ἀλιτῆρι διωκταί σου. Ἀπόρρυσέ τους, ὦ σταθίς! ὠρίμασε ἡσύχως εἰς τ' ἀλώνια κατὰ τὴν ἀφελῆ παλαιὰν μέθοδον· χάριν σοῦ, ὑπομένομεν τοὺς φρικτοὺς καύσωνας καὶ ἀναλογιζόμενοι τὴν ἐπὶ σοῦ εὐεργετικὴν ἐπήρειαν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, ὑφιστάμεθα τὴν καθημερινὴν πυράκτωσιν, μὲ γενναϊότητα Ἀγίων Λαυρεντίων. Ὁρίμασε καλῶς καὶ μετανᾶστευσε ἔπειτα, ὡς οἱ νεώτεροι Λακεδαιμόνιοι τῶν Θεραπνῶν, εἰς τὰ βόρεια κλίματα καὶ ἀναμιγνυομένη εἰς τὴν θερμὴν ποσίδιχαρ τέρψε διὰ τῆς μελιτώδους γεύσεώς σου τὸν λάρυγγα τῶν ἀγαθῶν μας φίλων Ἀγγλων, τοῦ εὐγενοῦς μαρκητίου λόρδου Σκλισβούρ, τοῦ ἀγκητοῦ μας προστάτου μας Γλάδστωνός μας, διὰ νὰ φανῇ ὅτι ἀποδίδομεν καλὸν ἀντὶ κακοῦ, καὶ μέλι ἀντὶ ἀψίνθου.

... Καὶ νῦν, ἀφοῦ προσηγορεύσαμεν τὴν σταθίδα, ἔπρεπε, διὰ νὰ φανῶμεν δίκαιοι, νὰ χαιρετίσωμεν καὶ τὸ ἕτερον γνήσιον ἐπίσης προϊόν τῆς χώρας, τὰς διαφόρους δηλαδὴ ἐπιδημιακὰς ἀσθενείας, αἵτινες τόσον εὐχαιροῦνται νὰ διέρχωνται τὸ θέρος ἐν τῇ πόλει μας, ἀποκτήσασαι ἀναμφισβήτητα δικαιώματα ἐγκαταστάσεως χάρις εἰς τὴν μέριμναν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἀξιοπκίνως ἤδη πρὸ πολλοῦ ἐφρόντισαν νὰ εὐρύνωσι τὴν περιφέρειαν... τῶν νεκροταφείων. Παρατιθέμεθα ὅμως τῶν προσφωνήσεων ἵνα μὴ ἐξεγειρώμεν τὴν ἀμύλην τῶν συναδέλφων καὶ μήπως τὸ ἐνδιαφέρον προκαλέσῃ καὶ ἐφέτος δευτέραν ἐπιδρομὴν τῶν δημοσιογράφων—πολὺ βεβήκως φουθερωτέραν τῆς τῶν πυρετῶν—εἰς τὴν ἀπαίσιαν Ρούφ καὶ εἰς τὸ Γκαζοχώρι.

Μία ἀπορία ἐν τούτοις ἐγείρεται. Πῶς ἐπιτρέπουν οἱ δήμαρχοι καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ν' ἀποκάλωσιν οἱ πυρετοί, τοὺς ὁποίους προστατεύουσι, κακοήθεις; Τὴν ἐπίθετον αὐτό, ἔστω καὶ κατ' ἀντανάκλασιν, δεν ζημιοῖ ἄρα γε τὴν ὑπόληψιν των;

... Καὶ μετὰ τὴν σταθίδα καὶ τοὺς πυρετοὺς, ἔξαντλοῦνται σχεδὸν ὁλοσχερῶς τὰ ἰσχνὰ θέματα, ὅσα μετὰ πολλῆς φειδοῦς μόλις παρέχει ἡ ἄγονος ἐπαγὴ τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἀδολασχίαν τῶν χρονογράφων. Διότι οὔτε ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶνε τόσον ἐνδιαφέρουσα, οὔτε εἰς περιωπὴν ζητήματος δύνανται ν' ἀνχλωσὶ τὰ ὑστεροτύκια τῆς βουλῆς, αἱ ἐκλογαὶ δηλαδὴ τοῦ κ. Τριπίδου ἐν Βύρτανι καὶ τοῦ κ. Καραπαύλου ἐν Πολίχ, καὶ ἡ λογοδοσία περὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ βουλευτοῦ Βώλου κ. Ἀξελού ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. Τὰ μόνον ζήτημα περὶ οὗ ἡσχολήθη κατ' αὐτὰς ὁ τύπος καὶ πῶς ζωηρότερον ἦτο τὸ περὶ τῆς μεταναστεύσεως τῶν Λακεδαιμονίων τοῦ δήμου Θεραπνῶν εἰς Ἀμερικὴν, ἥτις ἤρχισε νὰ ἔχῃ καὶ πῶς ζωηρότερος μεθ' ἡμῶν σχέσεις. ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν περὶ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου γραφέντων ὑπὸ τῶν ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων. Ἀλλὰ δὲν νομίζομεν ὅτι ἔχουσι δίκαιον οἱ συναδελφοὶ νὰ ταράσσωνται διότι εἴκοσι ἢ τριάκοντα δημόται τῶν Θεραπνῶν μεταβαίνουν εἰς τὸ ἕτερον ἡμισφαίριον διὰ νὰ θεραπεύσῃσι τὰς ἀνάγκας των. Οἱ συμπολίται καὶ ἐκλογεῖς Ἰσως τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, τοῦ πρῶτον ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, τοῦ κ. Δημητράκη καὶ τῶσων ἄλλων πολιτικῶν ἀνδρῶν πολλὰ δύνανται νὰ διδασθῶσιν ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ ἐκ τῆς παραβολῆς καὶ ἐπιστρέφοντες Ἰσως διδάξουσιν καὶ ἄλλους.

... Αἱ ἀστείότητες τοῦ τύπου :

Μεταξὺ τῶν ἄλλων περιέργων ὅσα ἀνέγνωμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ διαδόχου ἦτο καὶ ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ *Εὐθροφύλακος* περὶ τῶν κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ βασιλόπαιδος. Τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο παρέχει ἰδέαν τινὰ τοῦ